

**การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ**
ACADEMIC ADMINISTRATION OF EXTRA-LARGE SCHOOLS
UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE SAMUT PRAKAN

ศิรินทร์ คนเชื้อ¹, กมลทิพย์ ทองกำแหง²

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Sirin Khonsue¹, Kamoltip Thongkamhaeng²

Educational Administration Program, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

Corresponding Author E-mail : 6714470064@rumail.ru.ac.th¹, kamoltip.t@rumail.ru.ac.th²

(Received : February 6, 2026; Edit : February 17, 2026; accepted : February 19, 2026)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ และ 2) เปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 333 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Cohen (Cohen, Manion and Morrison, 2011, p.147) และการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé's Multiple Comparison Method)

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า 1) ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนิเทศการศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.31) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.23) 2) การเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการจำแนกตามตำแหน่ง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ, สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ, สพม. สมุทรปราการ

Abstract

This research aimed to: 1) examine the level of academic administration in extra-large secondary schools under the Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office, and 2) compare the levels of academic administration among these extra-large schools. The sample consisted of 333 government teachers under the Samut Prakan Secondary Educational Service Area Office in the 2025 academic year. The sample size was determined using Cohen's (Cohen, Manion and Morrison, 2011, p.147) sample size table and selected through multi-stage random sampling. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire. The statistical methods used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance (One-way ANOVA), and Scheffé's multiple comparison method.

The research findings revealed that: 1) The overall level of academic administration in extra-large secondary schools under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan, as perceived by government teachers, was at a high level both overall and in each individual aspect. The aspect with the highest mean score was educational supervision ($\bar{x} = 4.31$), while the aspect with the lowest mean score was curriculum development within the school ($\bar{x} = 4.23$) 2) A comparison of the levels of academic administration in extra-large secondary schools under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan, based on teachers' opinions, showed no statistically significant differences at the .05 level. However, when classified by position, statistically significant differences were found at the .05 level. Exceptions were found in the areas of curriculum development within the school, measurement, evaluation and credit transfer, and learning process development, which showed no statistically significant differences at the .05 level.

Keywords : Academic Administration, Extra-Large School, The Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 และตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ที่มุ่งเน้นการสร้างพลเมืองไทยที่เป็นพลโลก มีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในอนาคต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) อย่างไรก็ตาม ระบบการศึกษาของประเทศไทยยังเผชิญกับความท้าทายหลายประการ ทั้งความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา คุณภาพครูที่แตกต่างกัน การขาดแคลนครูในบางสาขาวิชา การจัดการเรียนการสอนที่ยังเน้นเนื้อหามากกว่าการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง ตลอดจนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการและการเรียนรู้ที่ยังไม่เต็มศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560; Pholphirul, 2023) ซึ่งในบริบทพื้นที่ของจังหวัดสมุทรปราการ เป็นเขตอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศ มีนิคมอุตสาหกรรม ท่าเรือและศูนย์กลางโลจิสติกส์ขนาดใหญ่ รวมถึงมีการขยายตัวของชุมชนเมืองอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มีประชากรมีความหลากหลาย ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ภาษาและวัฒนธรรม โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จึงมีจำนวนนักเรียนจำนวนมาก และมีความแตกต่างของผู้เรียนสูง ความซับซ้อนดังกล่าว ก่อให้เกิดความท้าทายในการบริหารงานวิชาการในระบบการบริหารจัดการหลายด้าน ทั้งด้านการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจพื้นที่ การจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล การวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการพัฒนาครูและบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง คุณภาพของผู้เรียนและประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศึกษา จึงเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนสถานศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ, 2568; Hoy & Miskel, 2013) โดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่มีโครงสร้างการบริหารจัดการซับซ้อนและต้องใช้ระบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่รอบด้าน (Fullan, 2011) หากการบริหารงานวิชาการไม่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่และความต้องการของผู้เรียน อาจส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาในระยะยาว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระดับและแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ เพื่อสะท้อนสภาพการดำเนินงานในปัจจุบัน วิเคราะห์ความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคล และเสนอแนวทางพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทจังหวัดสมุทรปราการ อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาและความเป็นเลิศทางวิชาการอย่างยั่งยืน

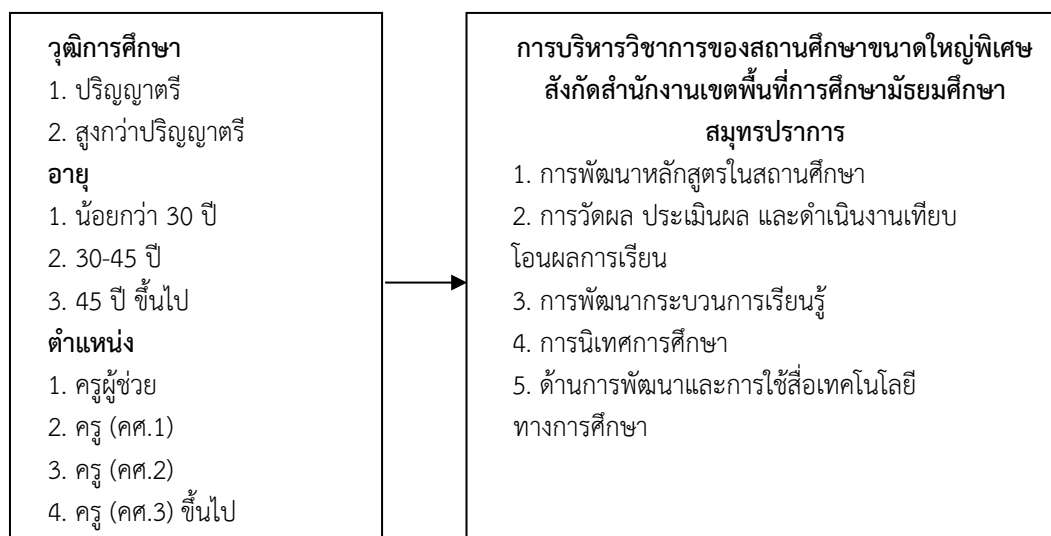
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์องค์ประกอบของงานวิจัยจากแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ อยู่ในระดับ มาก
2. ข้าราชการครูที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษา อายุ และตำแหน่ง มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2,398 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 333 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยใช้สหวิทยาเขตของสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 สหวิทยาเขต ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่างแบบยกกกลุ่ม มา 1 กลุ่มสหวิทยาเขต สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ และขั้นตอนที่ 3 สุ่มข้าราชการครูแต่ละสถานศึกษา โดยการสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น ประกอบด้วย วุฒิการศึกษา อายุ และตำแหน่ง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา 2) การวัดผล ประเมินผลและดำเนินงานเทียบโอนผลการเรียน 3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 4) การนิเทศการศึกษา 5) ด้านการพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย วุฒิการศึกษา อายุ และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

- 4.51 - 5.00 หมายถึง การบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับ มากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง การบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับ มาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง การบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับ ปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง การบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับ น้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง การบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
2. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะให้สอดคล้องกับตัวแปรที่ทำการศึกษา
3. สร้างข้อคำถามที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยในแต่ละข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

5. นำแบบสอบถามส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อ (Content Validity) จำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.6-1.0 ผู้วิจัยนำข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (try-out) จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (item-total correlation) ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยงตรง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's alpha coefficient) ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.962

6. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ผ่าน Google Forms เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มอบให้กับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้าราชการครูในการตอบแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน QR DODE ภายในระยะเวลาที่กำหนด
2. ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวม
3. วิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)
4. เปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ จำแนกตามอายุและตำแหน่ง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's Multiple Comparison Method) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ พบว่า วุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 243 คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 73 และ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 90 คน ร้อยละ 27 อายุ พบว่าข้าราชการครูอายุ 30-45 ปี จำนวนมากที่สุด จำนวน 151 คน ร้อยละ 40.35 อายุต่ำกว่า 30-45 ปี จำนวน 134 คน ร้อยละ 40.24 และอายุ 45 ปี ขึ้นไป จำนวน 48 คน ร้อยละ 14.40 ตำแหน่ง ครู (คศ.1) จำนวน 105 คน จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 31.53 ครู (คศ.2) จำนวน 93 คน ร้อยละ 27.13 ครูผู้ช่วย จำนวน 79 คน ร้อยละ 23.72 และครู (คศ.3) ขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.62

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา	4.23	0.61	มาก	5
2. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินงานเทียบโอนผลการเรียน	4.27	0.57	มาก	2
3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.27	0.58	มาก	3
4. การนิเทศการศึกษา	4.31	0.58	มาก	1
5. การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.27	0.59	มาก	4
รวม	4.27	0.56	มาก	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนิเทศการศึกษา รองลงมา คือ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินงานเทียบโอนผลการเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ตามความคิดเห็น ของข้าราชการครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา ต่างกัน

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา	4.29	0.59	4.07	0.63	2.976	0.332
2. การวัดผล ประเมินผลและดำเนินงานเทียบโอนผลการเรียน	4.32	0.57	4.15	0.56	2.380	0.689
3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.32	0.59	4.13	0.53	2.735	0.278
4. การนิเทศการศึกษา	4.36	0.58	4.16	0.56	2.858	0.331
5. การพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.32	0.60	4.13	0.55	2.694	0.233
รวม	4.32	0.56	4.13	0.53	2.881	0.381

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สมุทรปราการ จำแนกตามอายุ ต่างกัน

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา	อายุ			F	p
	$\bar{X}$ น้อยกว่า 30 ปี	$\bar{X}$ 30- 45 ปี	$\bar{X}$ 45 ปี ขึ้นไป		
1. การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา	4.27	4.24	4.11	1.477	0.230
2. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินงาน เทียบโอนผลการเรียน	4.31	4.29	4.23	0.394	0.675
3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.29	4.30	4.26	0.106	0.899
4. การนิเทศการศึกษา	4.36	4.28	4.30	0.580	0.560
5. การพัฒนาและ การใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.33	4.24	4.26	0.665	0.515
รวม	4.31	4.27	4.23	0.433	0.649

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีอายุต่างกัน เปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตาม ตำแหน่ง ต่างกัน

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา	ตำแหน่ง				F	p
	$\bar{X}$ ค รุ ผู้ช่วย	$\bar{X}$ ค รุ (ค ศ . 1)	$\bar{X}$ ค รุ (คศ.2)	$\bar{X}$ ค รุ (ค ศ . 3) ขึ้นไป		
1. การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา	4.07	4.11	4.11	4.12	1.004	0.391
2. การวัดผล ประเมินผล และ ดำเนินงาน เทียบโอนผลการเรียน	4.12	4.10	4.06	4.09	1.175	0.319
3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.13	4.15	4.15	4.09	1.021	0.384
4. การนิเทศการศึกษา	3.96	4.03	4.16	4.29	35.526	0.000
5. การพัฒนาและ การใช้ สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา	3.89	4.02	4.06	4.27	48.139	0.000
รวม	4.03	4.08	4.10	4.17	27.55*	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกันเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการนิเทศการศึกษา และการพัฒนาและ การใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ยกเว้น ด้าน การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินงานเทียบโอนผลการเรียน และการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน จึงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé's Multiple Comparison Method) (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการโดยภาพรวม

ตำแหน่ง	$\bar{X}$	ครูผู้ช่วย	ครู (คศ.1)	ครู (คศ. 2)	ครู (คศ.3) ขึ้นไป
		4.03	4.08	4.10	4.17
1. ครูผู้ช่วย	4.03		*	*	*
2. ครู (คศ.1)	4.08	*			*
3. ครู (คศ.2)	4.10	*			*
4. ครู (คศ.3) ขึ้นไป	4.17	*	*	*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครู ตำแหน่งครูผู้ช่วย เปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยภาพรวม แตกต่างกับข้าราชการครู ตำแหน่งครู (คศ. 1) ครู (คศ. 2) และ ครู (คศ. 3 ขึ้นไป) ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ระดับการบริหารงานวิชาการ ผลการวิจัยที่พบว่าการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการสะท้อนความเข้มแข็งของระบบการจัดการภายในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดองค์การเชิงระบบของ Hoy and Miskel, (2013) ที่เห็นว่าคุณภาพจะเกิดขึ้นเมื่อกลไกด้านนโยบาย โครงสร้าง ทรัพยากร และวัฒนธรรมองค์การทำงานสอดคล้องกันตลอดสายงานวิชาการ นอกจากนี้ ด้านนิเทศการศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับสูง ยังสอดคล้องกับบทบาทภาวะผู้นำเชิงการเรียนรู้การสอน Hallinger and Murphy (1985) และหลักการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง (Fullan, 2011) ที่เน้นการติดตามคุณภาพการสอนด้วยข้อมูลจริง อย่างไรก็ตาม แม้ด้าน “การพัฒนาหลักสูตร” จะอยู่ในระดับมาก แต่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายในการปรับหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องสมรรถนะและบริบทท้องถิ่น อันเป็นประเด็นที่รายงานเชิงนโยบายในประเทศที่ชี้ว่า เป็นจุดที่ควรเร่งพัฒนา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ผลลัพธ์โดยรวมจึงทั้งยืนยันข้อค้นพบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบริบทโรงเรียนมัธยมศึกษาของไทย (พัชญ์พิชา จันทา, 2563; ศิริวัฒน์ บุญโตนด, 2565) และชี้ทิศทางเชิงปฏิบัติว่าควรถ่ายโอนความเข้มแข็งของระบบนิเทศ ประเมินไปสู่การออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ด้านการนิเทศการศึกษา ผลการวิจัยที่พบว่าด้านการนิเทศการศึกษาได้ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สะท้อนว่าผู้บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีความเข้มแข็งในการกำกับ ติดตาม และพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดปฏิทินนิเทศชัดเจน แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ และใช้การนิเทศเชิงกลยาณมิตรที่ให้คำแนะนำสร้างสรรค์มากกว่าการควบคุม ทำให้ครูรู้สึกได้รับการสนับสนุนมากกว่าการตรวจสอบ การค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดภาวะผู้นำเชิงการเรียนรู้การสอนของ Hallinger and Murphy (1985) ที่เน้นบทบาทผู้บริหารในการติดตามผลการเรียนการสอนโดยตรง รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวัฒน์ บุญโตนด (2565) ที่พบว่าครูมีความพึงพอใจต่อระบบการนิเทศมากที่สุด เพราะช่วยพัฒนาวิชาชีพครูโดยตรง อย่างไรก็ตาม แม้การนิเทศจะมีประสิทธิภาพ แต่หากเน้นที่เอกสารหรือขั้นตอนที่เป็นทางการมากเกินไปก็อาจไม่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพการเรียนการสอนจริงในห้องเรียนได้เต็มที่ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าระบบการประเมินของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีความเป็นมาตรฐานและครอบคลุม โดยครูผู้สอนมีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ทั้งการสอบแบบปรนัย อัตนัย การประเมินตามสภาพจริง และโครงการตลอดจนการจัดซ่อมเสริมสำหรับผู้เรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ สิ่งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Tyler (1949) ที่ชี้ว่าการประเมินต้องสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันตวุฒิ การดี (2565) ที่ระบุว่า การเทียบโอนผลการเรียนมีส่วนช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีเส้นทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย อย่างไรก็ตาม หากโรงเรียนยังไม่สามารถนำข้อมูลจากการวัดผลเชื่อมโยงกับการพัฒนาหลักสูตร และปรับการเรียนการสอนจริง ผล

การประเมินก็อาจเป็นเพียงเครื่องมือเชิงปริมาณมากกว่าการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผลการวิจัยที่พบว่าด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก แสดงถึงความพยายามของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษในการส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผ่านการจัดกิจกรรม Active Learning, Project-based Learning และการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างรอบด้าน แนวทางนี้สอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ของ Dewey (1938) ที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองและยังสอดคล้องกับงานของ อันยาภรณ์สังข์เมือง (2565) ที่พบว่า ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมด้านทรัพยากรและสามารถจัดกิจกรรมที่หลากหลายกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างไรก็ตาม แม้การพัฒนากระบวนการเรียนรู้จะอยู่ในระดับมาก แต่หากขาดการเชื่อมโยงกลับไปยังผลการประเมินและการพัฒนาหลักสูตรก็อาจทำให้กระบวนการเรียนรู้ขาดความต่อเนื่อง และไม่สามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืนด้านการพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ผลการวิจัยที่พบว่าด้านการพัฒนาและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีการลงทุนในระบบโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อินเทอร์เน็ต ห้องเรียนอัจฉริยะ รวมถึงการอบรมครูด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งช่วยเพิ่มขีดความสามารถของครูในการประยุกต์ใช้สื่อและนวัตกรรมการสอน สอดคล้องกับทฤษฎี TPACK ที่ชี้ว่า ครูต้องมีความรู้ด้านเนื้อหา (Content) ด้านวิธีสอน (Pedagogy) และด้านเทคโนโลยี (Technology) ควบคู่กัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ รุ่งกิจ (2566) ที่พบว่า การสนับสนุนด้านเทคโนโลยีช่วยให้ครูสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมการสอนตอบโจทย์ผู้เรียนได้จริง อย่างไรก็ตาม หากการใช้เทคโนโลยียังมุ่งเน้นที่เครื่องมือมากกว่าการออกแบบการเรียนรู้ ก็อาจกลายเป็นการใช้ทรัพยากรโดยไม่เกิดประสิทธิผลที่แท้จริงต่อผู้เรียน

2. การเปรียบเทียบระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสมุทรปราการ วุฒิการศึกษา ผลการวิจัยที่พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน เช่น ปริญญาตรี ปริญญาโท หรือปริญญาเอก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการรับรู้ต่อการบริหารงานวิชาการ สะท้อนว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานที่ชัดเจน และใช้แนวปฏิบัติเดียวกันทั้งองค์กร ไม่ว่าจะจะมีระดับการศึกษาแตกต่างกันก็ตาม การรับรู้คุณภาพการบริหารยังคงสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับแนวคิดองค์การของ Hoy & Miskel (2013) ที่มองว่าโครงสร้างและมาตรฐานงานมีบทบาทกำกับพฤติกรรมของบุคลากรมากกว่าปัจจัยด้านทุนการศึกษา อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญ์พิชา จันทา (2563) ที่ชี้ว่าโรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมด้านระบบและนโยบาย ทำให้ครูทุกคนรับรู้การบริหารในมาตรฐานเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ผลนี้อาจสะท้อนว่าความต่างด้านวุฒิการศึกษาไม่ได้แปรเปลี่ยนเป็นความต่างของมุมมองต่อระบบการบริหาร แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่ควรออกแบบการพัฒนาครูตามสมรรถนะและความต้องการเฉพาะรายบุคคล อายุ ผลการวิจัยที่พบว่า ข้าราชการครูที่มีอายุต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อการรับรู้ระดับการบริหารงานวิชาการทั้งภาพรวมและรายด้าน สะท้อนให้เห็นว่าระบบการบริหารวิชาการในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีมาตรฐานที่เป็นเอกภาพ ครอบคลุม และเสมอภาคต่อบุคลากรทุกกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดองค์การเชิงระบบของ Hoy and Miskel (2013) ที่ชี้ว่าโครงสร้างและนโยบายขององค์กรมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคลากรมากกว่าปัจจัยส่วนบุคคล นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับหลักการ Equity in Education ของ UNESCO ที่ให้ความสำคัญกับความเสมอภาคทางการศึกษา และการจัดการในโรงเรียนงานวิจัยของ ชนมพรรษ เทียมดวงแข (2566) รายงานผลใกล้เคียงกันว่า เพศไม่ใช่ตัวแปรที่ก่อให้เกิดความแตกต่างในการรับรู้คุณภาพการบริหารวิชาการ ตำแหน่ง ผลการวิจัยที่พบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อระดับการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินงานเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างกันย่อมมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของครู ผู้บริหาร หรือหัวหน้ากลุ่มสาระ ซึ่งมีส่วนร่วมโดยตรงในการวางแผนนโยบายและกำหนดแผนงาน ย่อมรับรู้ความเข้มแข็งของการบริหารมากกว่าครูผู้สอนทั่วไปที่ปฏิบัติงานในห้องเรียน ผลนี้สอดคล้องกับแนวคิดการรับรู้บทบาท (Role Perception Theory) ที่มองว่าตำแหน่งและความรับผิดชอบในองค์กร ส่งผลต่อวิธีที่บุคลากรประเมินระบบงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นูรโสภา หลังปุเต๊ะ (2565) ที่พบว่า ตำแหน่งงานสัมพันธ์กับโอกาสในการเข้าถึงข้อมูล และการมีส่วนร่วมในเชิงนโยบายจึงก่อให้เกิดความแตกต่างในการรับรู้การบริหารงานวิชาการ ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการสร้างเวทีสื่อสาร และการมีส่วนร่วมของครูในทุกตำแหน่ง เพื่อให้การรับรู้และความเข้าใจต่อการบริหารงานวิชาการมีความใกล้เคียงกันมากขึ้น ลดช่องว่างระหว่าง “นโยบายในระดับบริหาร” กับ “การปฏิบัติในระดับห้องเรียน”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรปรับปรุงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ เช่น จังหวัดสมุทรปราการ เป็นพื้นที่เขตอุตสาหกรรม โลจิสติกส์ ท่าเรือ ธุรกิจบริการ และการท่องเที่ยว ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู ชุมชน ผู้ปกครอง และผู้เรียนในการร่วมออกแบบ ปรับปรุง และประเมินหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่อย่างแท้จริง

1.2 ควรส่งเสริมการใช้ข้อมูลผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปสู่การปรับปรุงกระบวนการสอนและการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้การประเมินไม่เพียงเป็นเครื่องมือเชิงเอกสาร แต่เป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างแท้จริง

1.3 การนิเทศการศึกษาควรเน้นการนิเทศเชิงพัฒนา (Developmental Supervision) ที่เน้นการโค้ชซึ่งการเป็นกัลยาณมิตร และการให้ข้อมูลสะท้อนกลับเชิงสร้างสรรค์มากกว่าการตรวจสอบเอกสาร เพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพครูและสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน

1.4 ควรเพิ่มโอกาสให้ครูทุกตำแหน่งเข้าถึงการอบรมและพัฒนาศักยภาพด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะการบูรณาการ TPACK และการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองผู้เรียนในยุคดิจิทัล

1.5 เนื่องจากผลการวิจัยชี้ว่ามีความแตกต่างตามตำแหน่ง ควรจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนทั่วไป หัวหน้ากลุ่มสาระและผู้บริหาร เช่น ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ชำมตำแหน่งเพื่อเชื่อมโยงมุมมองเชิงนโยบายและการปฏิบัติจริงในห้องเรียนให้สอดคล้องกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาด้วยวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methods) โดยเพิ่มการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสังเกตชั้นเรียนเพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุและกลไกที่แท้จริงของผลการวิจัย

2.2 ควรขยายการศึกษาไปยังโรงเรียนขนาดอื่น ๆ ทั้งขนาดเล็กและขนาดกลางเพื่อเปรียบเทียบและหาความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการในบริบทที่หลากหลาย

2.3 ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อการบริหารงานวิชาการ เช่น ภาวะผู้นำเชิงการเรียนการสอน วัฒนธรรมองค์กร แรงจูงใจของครู และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองหรือชุมชน

2.4 ควรมีการศึกษาผลเชิงประจักษ์ของการบริหารงานวิชาการ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หรือสมรรถนะของผู้เรียน เพื่อตรวจสอบความ

เอกสารอ้างอิง

- กันตวุฒิ การตี. (2565). แนวทางการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษาขนาดเล็กในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แนวทางการจัดการเรียนรู้สู่ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. พริกหวานกราฟฟิค.
- ชนมพรรษ เทียมดวงแข. (2566). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลสำหรับ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลยหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธัญยาภรณ์ สังข์เมือง. (2565). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นุรุลลาห์ หลั่งปุเต๊ะ. (2565). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- พัชญ์พิชา จันทา. (2563). แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิไลลักษณ์ ฐักิจ. (2566). การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริวัฒน์ บุญโตเนด. (2564). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ. (2568). รายงานผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568. <https://www.sesaosp.go.th/2025/?p=10337>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561). พริกหวานกราฟฟิค.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2011). *Research methods in education*. (7 th ed.). New York: Routledge.
- Dewey, J. (1938). *Experience and education*. Macmillan.
- Fullan, M. (2011). *Whole-system change*. Open University Press.
- Hallinger, P., & Murphy, J. (1985). Assessing the instructional leadership behavior of principals. *The Elementary School Journal*, 86(2), 217–247.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2013). *Educational administration: Theory, research, and practice* (9th ed.). McGraw-Hill.
- Koompai, S., & Rakangthong, N. K. (2022). A comparison of educational inequality between the urban high school and rural high school in Nakhon Si Thammarat, Thailand. *Journal of Management Information and Decision Sciences*, 25(S2),1–16. <https://www.abacademies.org/articles/acomparison-of-educational-inequality-between-the-urban-high-school-and-rural-high-school-in-nakhon-si-thammarat-thaila.pdf>
- Pholphirul, P. (2023). *Teacher shortages and educational outcomes: Evidence from Thailand*. *Cogent Education*, 10(1), 2243126. <https://doi.org/10.1080/2331186X.2023.2243126>
- Tyler, R. W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. University of Chicago Press.